

ČODLF 2019/2020 - APOŠTOLÁT

Témata Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace **nabízejí** (ne přikazují nebo určují) sdružením několik možností, jak je využít, ať už jako témata pro setkání, nebo pro duchovní cvičení, nebo pro osobní duchovní obnovu:

- Odkaz na Základní dokumenty LSSD
- Úvodní odstavec navozuje téma
- Čtení z Písma slouží jako podklad pro rozjímání (Lectio divina)
- Otázky pomáhají určit směr úvah
- Čtení odkazuje na krátký text, který může posloužit jako podklad k diskuzi ve sdružení (např. po rozstříhání na kratší odstavce a rozdělení mezi přítomné)
- Světec měsíce: můžeme se podrobněji seznámit s jeho životem a zvláště tento měsíc se k němu modlit (viz proprium)
- Doporučená literatura nabízí namátkově některé tituly k tématu

Zajímavé podněty a závěry, o něž se budete chtít podělit, budou zveřejněny na stránkách OPuscula.

Čtvrtý, poslední rok čtyřleté obnovy je věnován apoštolátu. V životě dominikána, i laika, hraje apoštolát centrální úlohu, řád byl založen “především pro spásu duší”. Proto se k apoštolátu vztahuje celý náš život, a toto téma právem celé čtyřletí zakončuje. Apoštolát nemůžeme oddělovat od předchozích témat, naopak z nich vyrůstá. Proto se budeme v letošním roce mimo jiné často vracet k tématům předchozích let a znovu je promýšlet v perspektivě, kterou nám apoštolát otevírá.

1) září 2019

Církev je poslaná

Pro lepší porozumění doporučujeme připomenout si především úvodní témata let 2016 a 2017, případně téma z dubna 2017.

Stanovy I, 1

Téma "společenství" jsme před dvěma lety otvírali rozjímáním o úloze Ježíše Krista v životě křesťanského společenství. Na samém počátku jsme naši pozornost obrátili k Nejsvětější Trojici. Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý mají jedinou a tutéž přirozenost. Otec poznává plně a zcela svou dokonalost a vyjadřuje toto poznání jediným slovem, živým Slovem. Vyslovením tohoto Slova Otec plodí Syna. Syn se zároveň zcela daruje Otcí úplným odevzdáním, které prýští z jeho přirozenosti. A z tohoto vzájemného odevzdání v jedné a téže lásce vychází Duch svatý, který zpečetuje jednotu mezi Otcem a Synem jako jejich podstatnou, živou lásku. V Bohu není nic, co by nebylo odevzdáno, darováno.

Jenom ve světle vnitřního života Trojjediného můžeme poodkrývat tajemství Ježíšova příchodu na svět. Bůh, který je věčně se darující, rozlévá svoji lásku do světa ve svém Synu (Srov. Jan 3,16). Ježíšova cesta pozemským životem věrně zrcadlí vztah Syna a Otce. Dokonalou jednotu, důvěrný vztah a úplnou odevzdanost, která v Ježíšově lidském příběhu znamená i odevzdání života: *ne jak já chci, ale jak Ty chceš* (Mat 26:40). To, že se Bůh stal člověkem, je projevem jeho nekonečné lásky. Známe i ze své zkušenosti, že milující se připodobňuje milovanému. Bůh, milující své děti, se stává jedním z nich a svoji lásku projeví "až za hrob".

Jsme-li stvořeni jako Boží obraz, jsme stvořeni jako ti, kteří svůj život dostali darem. V našem životě není nic, co nepochází z daru, a chceme-li být podobni Tomu, kterého milujeme, nemůže v něm být nic, co nebude opět darováno.

Jsme-li stvořeni jako Boží obraz, jsme také stvořeni jako společenství. Ježíš, který se stal člověkem z lásky k nám, nás tím zve k účasti na Božím životě. Stejně jako život samotného Ježíše, mají být naše životy naplněny jednotou, důvěrným vztahem k Bohu a úplnou odevzdaností.

Jsme-li stvořeni jako společenství, je náš život místem sdílení Božích darů, vlastně Daru, kterým je Bůh sám. Ježíš shromáždil svoje učedníky do společenství, které nám sdílení Božích darů umožňuje. Společenství Ježíšových učedníků, kterým je církev, žije z nekonečně velkého Daru, který dostává, který je v ní přítomen, který je její hlavou. Aby se mohla účastnit Božího života, je nejen obdarovaná, ale musí být také darující, stejně, jako je tomu ve vnitřním životě Nejsvětější Trojice. Bůh zjevil svoji lásku tím, že poslal Syna. Chceme-li mít účast na jeho lásce, musíme být spolu s ním i posláni. Církev je Pánovou církví (Církev - Kyriaké, tj. Pánova) proto, že je poslaná spolu s ním. Na uvědomování si této skutečnosti narazíme v církvi ode dne letnic až po současnost. Krásně ji vyjádřil II. vatikánský koncil:

Poslání církve se tedy uskutečňuje, když v poslušnosti Kristova příkazu a vedena milostí a láskou Ducha svatého začíná být naplno aktivně přítomná mezi všemi lidmi a národy a přivádí je příkladem života i kázáním, svátostmi a ostatními prostředky milosti k víře, k svobodě a ke Kristovu pokoji. Tím jim otvírá volnou a jistou cestu k plné účasti na Kristově tajemství.

Toto poslání je pokračováním a dějinným rozvíjením poslání samého Krista, který byl poslán hlásat radostnou zvěst chudým. Proto církev musí jít pod vedením Ducha svatého stejnou cestou, jakou šel Kristus, totiž cestou chudoby, poslušnosti, služby a sebeobětování až k smrti, nad kterou Pán zvítězil svým zmrtvýchvstáním.

Dekret II. Vatikánského koncilu o misijní činnosti církve (Ad gentes 5)

II. Vatikánský koncil také říká, že „srdcem církve je eucharistické společenství“. Samozřejmě, vždyť v něm se nejintenzivněji dotýkáme Božího tajemství. Pro naše téma je důležité, že mše svatá končí posláním: „Jděte ve jménu Páně“. Přijetí nekonečného Daru v nás probouzí touhu připojit se k Mistrovi na jeho cestě k plnému odevzdání se Otcí, ale také na jeho posláni k lidem. *Jako Otec poslal mě, tak já posílám vás*

Čtení z Písma:

Matouš 10; Marek 16:15; Jan 20:19-23; 1. Kor 9,16n; Jan 3,16; Jan 14:8-11

K zamyšlení

- Jaké místo v našem duchovním životě zaujímá tajemství Nejsvětější Trojice?
- Co si představuji pod slovem církev?
- Vnímám sám sebe jako součást církve, poslané do světa?

“Apoštolský” úkol

Apoštolát vyžaduje, abychom “vyšli ze sebe”, úplně nestačí o něm jen diskutovat. Na každý měsíc proto nabídneme malý úkol, který by nás mohl trochu posunout v apoštolském poslání.

Úkol na tento měsíc je prostý: Při pozdravení pokoje během mše svaté opravdu obraťme pozornost k tomu, s kým si podáváme ruku. Nejde přece jenom o pozdrav, jde o modlitbu, ve které druhému vyprošujeme Boží pokoj. Dívejme se mu proto po celou dobu do očí (i kdyby nám to on neopětoval), soustředme se na jeho tvář a skutečně v tu chvíli poprosme Otce v duchu o to, aby mu žehnal, provázel ho životem a dovedl k Sobě.

Četba:

- ✚ Evangelii gaudium - Úvod I.
- ✚ Ad gentes - kapitola 2.
- ✚ Amen 1/2002, Žít životem Trojice

Světec:

bl. Jindřich Suso

Doporučená literatura:

- ✓ Fabrice Hadjadj: Jak dnes mluvit o Bohu (vychutnejme si tuto knihu v průběhu celého roku)

2) Říjen 2019

Poslání řádu

Pro lepší porozumění doporučujeme připomenout si především témata z listopadu 2016, dubna 2017 a února 2019

Stanovy I.5-7 Směrnice I.1,18-21

Nedlouho po svém založení se dominikánský řád musel vypořádat s těžkou kritikou především z řad diecézního kněžstva. Kritika směřovala k samému jádru života Dominikových následovníků: jsou mniši, a úkolem mnichů vždy byla a je kontemplace Božích tajemství. Jak to, že tito "takymniši" běhají po ulicích a kážou? Jestliže se věnují kázání, zanedbávají kontemplaci a jejich duchovní život nutně nestojí za nic.

Odpověď, se kterou přišel Tomáš Akvinský, se stala jedním ze základních stavebních kamenů řádové tradice. Přečtěme si jí v podobě, v jaké se zachovala z Tomášových disputací:

Někteří pociťují ve svobodě pro kontemplaci Boha takovou radost, že se od ní nechtějí odpoutat, ani aby se dali do služby Bohu pro spásu bližních. Jiní ale dosahují tak vysoké lásky, že se vzdávají i Božského nazírání, ačkoli v něm prožívají nejvyšší radost, aby sloužili Bohu v starosti o spásu bližního.

Pro Tomáše je samozřejmě setkání s Nevýslovným v kontemplaci tím nejlepším, co může člověk v životě dělat. Jenomže nahlédnout za oponu tajemství Trojjediného Boha v sobě obsahuje nejen v citátu zmíněnou radost. Stojíme (klečíme? padáme na tvář?) v údivu před Boží nezměrností, ponoření do dynamiky lásky Božských Osob. Stavíme se po bok Syna, který dává svůj život Otcí a Otcem se nechává poslat, aby tentýž život sdílel s dalšími osobami, stvořenými se schopností milovat. Poslání Syna a jeho církve se stává naším vlastním posláním. Zakoušené společenství božských Osob a lidských osob si žádá, aby zahrnuje i všechny další osoby, které protnou naši životní cestu. I když třeba teď neřeknou Bohu otevřeně své ano, nebo dokonce řeknou ne. Protože i tak jsou zahrnuti v naší (a především Boží) myslí do společenství těch, na které Bůh rozlévá svoji lásku, a zve je k tomu, aby se na vzájemném darování podíleli.

V loňském roce jsme při rozjímání tématu pravdy narazili na starý bonmot, že sv. Dominik založil svůj řád v hospodě. Ano, Dominikovu hluboce kontemplativní duši pohnula k životnímu dílu zkušenost s hostinským, který se od Boha kvůli fatálním omylům vzdaloval. I pro tohoto bludaře přišel Ježíš na svět a obětoval svůj život. Proto Dominik neváhal obětovat právě tomuto bludaři své síly, svůj čas a pozornost, a dělit se s ním o svoji zkušenost s Trojjediným.

Bl. Jordán Saský vyjádřil Dominikův postoj v nádherné modlitbě: „*Roznícen horlivostí pro Boha a nadpřirozeným nadšením, poněvadž tě k tomu pobádala tvoje bezmezná láska a mocný žár ducha, zasvětil ses cele slibem trvalé chudoby apoštolskému řádu a hlásání evangelia.*“

Abychom se oklikou opět vrátili ke sv. Tomášovi, poslechněme si stejnou myšlenku jako na začátku v podobě, v jaké ji vtělil do Teologické sumy:

Jako je více osvětlovat (illuminare) než pouze svítit, tak je více předávat jiným nazírané než pouze nazírat.

Contemplata aliis tradere.

Písmo:

Ž 63; Lk 10:1-6

K zamyšlení

- Necítíme oddělení naší modlitby od zbytku našeho života?
- Jakým způsobem se projevuje v naší modlitbě apoštolský rozměr našeho povolání?
- Vede nás někdy setkání s jiným člověkem ke střele modlitbě, vyprošující mu pokoj, požehnání?

“Apoštolský” úkol

Úkol z minulého měsíce trvá. Vlastně setrvá až do konce života.

Přidáváme k němu nový úkol, trochu podobný. Vyberme v našem okolí jednoho člověka, kterého často potkáváme, případně jinak pravidelně ovlivňuje náš život, a ne zcela si s ním rozumíme. Snažme se o podobnou modlitbu, jako v minulém úkolu, při (nebo po) každém setkání s ním nebo s výsledky (důsledky) jeho jednání.

Četba:

- ✚ ST II-II q. 188 a. 6 co.
- ✚ Amen 7-8/98 Hlásejte evangelium všemu tvorstvu

Světec:

Sv. otec Dominik, sv. Vincente Liem de la Paz

Literatura:

- ✓ Gerald Frachet: Životy bratří
- ✓ Thomas Philippe: Rozdávat z plnosti kontemplace
- ✓ Paul Murray: Nové víno dominikánské spirituality